

"Jätke ükskord ju järele nii suguseid hirmujutusid rääkimast!" hüübis wärwija meister wahese, "Radri on juba näost üsna lahwatanud."

"Ta on tõestatud ära ebmatanud," lisas advokati sirjutaja juure, ja wööris emanda ilusast käest finni ja silitas seda.

"Arge puutuge!" färgatas noorik. Ta ei wöinud seda wäistest, tigedate filmidega ja terawa ninaga mehitest filmiaotsastgi näha.

"Palun alandlikult andeks, "Seafeeemand," piltas sirjutaja.

"Minu nimi on Hippeli emand, kas saad aru? Nii-
küngust juttu ma ei jälli!"

"Kell lõob lohe kastestikummeend, algame uut aastat rahus," kostis fooliõpetaja. "Kas ei oleks ju aeg segi-
weini (bowle) ette anda?"

See ettepanek meeldis töökidele. Ka soldat, kes oli tuffuma jäanud, sest et ta kurt oli ja tönetest ühtigi ei kuulinud, ajas enese sigru, waatas sella järele ja pööras oma balli wuntfistid, pönewalt ootades.

Wein oli walmistatud ja santi lauale, seal tõrvale toreda fausi peal kuldpruuniks lüpsetatud foogid.

Klaasid töölesiivid ja wöörad wessiivid tööfugu ma-
gusat juttu. Üksnes peremees ja vereemand ei teinud teine teisega tegemist, nad ei waatanudgi teine teise peale.

Teisel januaril pärast lõunat vidi Brants Hippel õri-
asjade korraldamise pärast ära reisima, ja alles solmandal päämal oodati teda kodu ja ta jõuudis ka tõestatud hommi-
tunnil tagasi.

Öhtul paniivad wöörad imets, et peremees ja vereemand wälja nägiwad, nagu muljults nende südant raske-
mure, sest Radri ilusad filmid olid üsna punaseks nu-
tetud ja Brants oli tusameeleline, ei sõõnud ega joonud.

"Mis see nüüd tähendab?" küsisid wöörad.

"Neil on teine teisega sõnawahelus olnud," ütles pagarimeister Sui, "ja nüüd on nad veel nii waga lii-
gutatud. Oh Jumal, inimene on sagedaste luriwal meelet,
sedä tean mina fölige paremine."

"Aga isu ja jänu ei puudu neil ialg," heitis nurga-
advokat wahese.

"Jumalale tänu, ei ialg!" Ma olen terve, tugew-
Sakslane, kes igale ühele head soovib ja fa enesel mitte
paha ei soovi ja ei ole mitte tigedust täis felm."

"Kas Teie seda minu sohta tähendate?" "Seda ei ole ma mitte ütelnud, fui Teie seda enese peale tabate tähendada, siis ei ole mul sellega midagi tegevist. Igamees peab teadma, mis lugu ta enesest peab."

"Wöörad naerisid ja nurgaadvokat Veler töölis üles, läks teiste hulgast ära ja rääkis:

"Selle peale wööks ma paraja kostuse anda, tuid passu inimesi ma ei taba vihastada. Ma ei soovi Teile mitte beameelega alwatusit."

"Laseme tad joosta ja teeme kolm riisti taga järele!" ütles Ölert. "Mis Teisse puudub, meister Sui, siis jooge pudel seltersowet, see rahutab werd."

"Noh, tuli Hippeli omade wahel tuli jälle peagi lahti läheb," arwasiivid tööt, fui nad wöörade majast lahusi-
wad. Ommetegi pidiwad nad nägema, et nad on elsinud.

Endist tuli enam ei olnud. Kuumaiwereline Radri oli nüüd tasane fui taslefene, ja Brantsu suust ei olnud enam ühtegi farebat sõna kuulda.

"Kuidas sa soovid, lassile!" armastas noorik üteldi ja Brants ei wötnud ial midagi ette, ilma et ta oleks tūsinud: "Ond see Susse meeles järele, mo tuite?"

"Hüwa, lapsed, see on mulle armas kuulda" tiitis neid liritudpetaja, "aga mis teie siis mõlemad nii üli-
õnnetud wälja näete?"

Radri tahtis midagi ütelda, aga haffas nutma ja ruttas wälja.

"Noh, mis siis teiega dietti on?" tūsis waimulik isand. "Seletage mulle ommetegi, Hippel —"

"Armas õpetaja, siin ei ole midagi seletada. Meil mõlematel on pea ots läes, wostas Brants, pühbis oma filmi täisega ja joosis naese järele wälja.

"Kui veel mõni nädal möödas oli, harksiivid wöörad imestades oma pead raputama.

Wöörastemajas "Kuldseafele" oli tõestatud midagi arulda ja arusaamatut sundimas. Mõlemad obielu-
rahwas olid fui ümber wahetatud ja oleksiivid turtel-
tuipaari modeliks wöinud olla, aga leegi ei näinud neid enam naerivat.

"Eh! neil on wölgasid palju ja nad on tõrvadeni seal sees," arwas nurgaadvokat Veler tigedalt naerataades, aga teised wöörad ei siinud mitte järele, sest Hippelid olid usinad ja tolluhoidlikud ja nende wäile majatassi-
tus oli heas forras, ta fäis neil palju wööraid.